

บทที่ 1

บทนำ

ล้ำไยเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทย มีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ผลผลิตที่ได้นอกจากจะเป็นที่นิยมภายในประเทศไทยแล้วยังเป็นสินค้าส่งออกที่ทำรายได้แก่ประเทศ เช่น ในปี พ.ศ. 2548 ประเทศไทยส่งออกผลลัมไยสดและล้ำไยแห้งเข็ง 134,433 ตัน คิดเป็นมูลค่า 2,198.03 ล้านบาท (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2549) ซึ่งมีตลาดที่ส่งออกผลลัมไยสด ได้แก่ ฮ่องกง มาเลเซีย อินโดนีเซีย แคนาดา สิงคโปร์ และจีน (พิทักษ์และพาวิน, 2545) พื้นที่ปลูกล้ำไย นอกจากจะมีการปลูกกันมากในภาคเหนือแล้วยังได้แพร่กระจายไปยังภาคตะวันออก เช่น จังหวัด ขันทบุรี ภาคกลาง เช่น จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัด เดย์ หนองคาย นครพนม ภาคใต้ เช่น จังหวัดพัทลุง สงขลา และนครศรีธรรมราช (พาวินและคณะ, 2547) และการผลิตล้ำไยยังสามารถทำนองถูกๆได้ โดยการใช้สารเคมีกระตุ้นให้ล้ำไยออกดอก จึงทำให้สามารถผลิตล้ำไยได้ตลอดปี ทำให้การส่งออกผลลัมไยสดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ผลลัมไยสดจัดเป็นผลไม้ที่มีอายุการเก็บรักษาสั้นมาก เปลือกผลมีการสูญเสียน้ำอย่าง รวดเร็ว ส่งผลให้ผู้เปลือกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและแห้งกรอบทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค (Jiang et al., 2002) และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือการเข้าทำลายของเชื้อจุลินทรีย์ทำให้ผลลัมไยเกิด การเน่าเสีย จึงได้มีการรับผลลัมไยสดด้วยก้าชชัลเพอร์ไดออกไซด์ เพื่อควบคุมการเน่าเสียของผล ลัมไยอันเนื่องมาจากการเชื้อจุลินทรีย์ และฟอกสีของเปลือกผลลัมไยไม่ให้คล้ำ ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมกันอย่าง แพร่หลายของผู้ประกอบการส่งออกล้ำไยของไทย อย่างไรก็ตามการใช้ก้าชชัลเพอร์ไดออกไซด์ ยังคงพบปัญหารื่องสารพิษตกค้างในส่วนเปลือกและเนื้อผลลัมไยในปริมาณมาก ซึ่งก่อให้เกิด อันตรายต่อผู้บริโภคและสภาพแวดล้อม และผู้บริโภคในต่างประเทศมีความตื่นตัวในการบริโภค ผลิตภัณฑ์ที่ปลอดสารพิษ ซึ่งในหลายประเทศจึงมีการกำหนดมาตรฐานการปนเปื้อนของสารเคมี ในผลิตภัณฑ์ที่นำเข้า ดังนั้นหากมีงานวิจัยเพื่อหาสารอันตรายแทนการรับผลลัมไยสดด้วยก้าชชัลเพอร์ไดออกไซด์ ก็น่าจะเป็นแนวทางหนึ่งในการปรับปรุงวิธีการยึดอายุการเก็บรักษาผลลัมไย การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งหวังที่จะศึกษาถึงผลของกรดแอสคอร์บิกและสารเคลือบผิวที่บริโภคได้ เพื่อ ช่วยยึดอายุการเก็บรักษาของผลลัมไยพันธุ์ดอ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลของการดําเนินการดํารงชีวภาพและสารเคลื่อนผิวที่บริโภคได้ต่อคุณภาพหลังการเก็บ
เกี่ยวผลลำไยพันธุ์ดอ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำการดํารงชีวภาพและสารเคลื่อนผิวที่บริโภคได้ไปประยุกต์ใน
การลดการเกิดสีน้ำตาลที่เปลือกและเม็ดอายุการเก็บรักษาลำไยให้นานขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved